

Nationalt gør vi det altså ved at fremlægge rapporten og diskutere den, og jeg vil gerne sige, at der vil fremkomme forslag; der skal ske noget med hensyn til bedre vidnebeskyttelse og bedre efterforskningsmuligheder.

Men jeg synes som sagt, at det er rigtigt, at Folketinget også får høringssvarene, og derfor vil jeg gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at så snart jeg får høringssvarene, bliver de sendt til Folketinget, så de kan indgå i den debat, vi skal have.

Det er vigtigt for mig, når vi laver de her tiltag, som går længere, end man tidligere har været villig til i Folketinget, at det så sker på et solidt grundlag og helst med så bred tilslutning i Folketinget som overhovedet muligt, for på den måde tror jeg også, at tiltagene får den bedste effekt over for den organiserede kriminalitet, over for den rockerkriminalitet, som vi alle ønsker der skal sættes stærkt ind over for, og som jeg vil sætte stærkt ind over for.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der er jo ingen af ordførerne hos partierne bag forespørgslen, der har bebrejdet ressortministeren, at ministeren teknisk gerne vil gøre et grundigt arbejde. Der er ingen, der har bebrejdet ministeren, at rapporten er sendt ud til høring, for det er en helt naturlig ting.

Men det, vi har ønsket i dag, er en debat om de kriminalpolitiske holdninger. Vi her i Folketinget er valgt til at lede landet, vi er valgt til at have vores holdninger, gøre rede for dem, kæmpe for dem og ikke at rende efter folkestemningen. Derfor finder vi det dybt beskæmmende, at to af regeringspartierne, når det drejer sig om at fremlægge holdninger, totalt er krøbet udenom. Vi har forskellige partier, for at befolkningen skal have noget at vælge imellem. Det er skuffende, at der er partier, der ikke har villet fremlægge deres holdninger i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 72 af Birthe Rønn Hornbech (V), Helge Adam Møller (KF) og Pia Kjærsgaard (FP) (se foran) forkastedes, idet 48 (V, KF og FP) stemte for, 62 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Da undervisningsministeren ikke er til stede, skal jeg udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 16.25.

Mødet udsat kl. 16.19

Mødet genoptaget kl. 16.25

Anden næstformand (Henning Grove):

Mødet er genoptaget, og ministeren er kommet i salen, som man gerne skal være, når man har forslag på.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Betalning for ophold i skolefritidsordning).

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 21/4 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg beklager, formand, at det ikke var muligt at nå frem til tiden. Jeg skal bestræbe mig på, at det ikke gentager sig.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja, det sætter vi pris på.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som det fremgår af lovforslaget, findes der i dag ingen bindende regler om forældrebetalingens størrelse i skolefritidsordninger. Det er den enkelte kommunes kommunalbestyrelse, der træffer beslutninger herom. Sådan har det været, siden Folketinget i 1984 skabte mulighed for, at kommunerne kunne etablere skolefritids-

ordninger som en alternativ og mindre ressourcetrævendende foranstaltning på dagpasningsområdet.

Folketinget har i de forløbne år jævnlig diskuteret, om der var behov for at fastsætte centrale, bindende rammer for skolefritidsordningernes virksomhed, herunder også fastsættelse af en maksimal forældrebetalingssand og regler om fripladser. Hver gang har et flertal i Folketinget ønsket, at betalingsspørgsmålet fortsat skal være overladt til kommunerne. Det var også tilfældet i forbindelse med arbejdet med den nye folkeskolelov, som et bredt flertal af Folketingets partier står bag. Ved den lejlighed var der heller ikke ønske om at fastsætte bindende regler om forældrebetalingens andel og om fripladserne.

Lovforslaget vedrører altså spørgsmål, som Folketinget gentagne gange direkte eller indirekte har taget stilling til. Forslagsstillerne refererer til en undersøgelse fra BUPL, der viser, at den gennemsnitlige forældrebetaling for skolefritidsordninger i 1994 lå på 34,1 pct. af de samlede driftsudgifter, mens den for en tilsvarende plads i en daginstitution efter bilstandsloven lå på 28,2 pct. af driftsudgifterne. Ifølge BUPL's egne oplysninger var gennemsnitsprisen for en plads i skolefritidsordninger dog 720 kr. pr. måned mod 746 kr. pr. måned for fritidshjem.

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald, har for ca. to måneder siden ved et onsdagsspørgsmål udbedt sig og fået min kommentar til samme undersøgelse. Jeg er enig i, at forældre til børn i skolefritidsordninger ikke bør stilles ringere end forældre til børn i tilsvarende daginstitutioner.

Skolefritidsordningerne skal naturligvis etableres og drives på en fuldt betryggende måde. Det er da også derfor, Undervisningsministeriet i forskellige vejledninger har henstillet til kommunerne, at betalingen for ophold i en skolefritidsordning i princippet fastsættes, så den svarer til betalingen for den tilsvarende daginstitution, og at muligheden for at yde en hel eller delvis friplads ud fra økonomiske eller sociale og socialpædagogiske hensyn også bruges.

Jeg mener imidlertid fortsat, at det vil være uhensigtsmæssigt at skabe en fuldstændig parallelisering til bilstandslovens regler. Det er vigtigt at holde fast i, at skolefritidsordninger er et alternativ til daginstitutionerne efter bilstandsloven, ikke et ringere alternativ, men et alternativ, hvor kommunerne udfylder rammerne.

Jeg mener derfor også, at vi bør være tilbageholdende med at udsende detaljerede, centrale regler om skolefritidsordninger. Jeg synes da heller ikke, at kommunerne generelt har misbrugt den tillid, som vi har vist dem ved at overlade disse beslutninger til lokal afgørelse.

Som ansvarlig minister vil jeg selvfølgelig til stadighed holde øje med, at det fortsætter sådan.

På den baggrund – altså at spørgsmålet har været behandlet jævnlige, og at der ikke er dukket noget afgørende nyt op, der giver anledning til særlig uro – vil jeg afvise forslaget.

Jytte Madsen (S):

Da vores ordfører på området, fru Else Marie Mortensen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg forelægge Socialdemokratiets synspunkter om dette lovforslag.

De lange forhandlinger om folkeskolelovens indholdsreform står stadig frisk i de fleste partiers erindring. Forhandlingerne resulterede i, at syv partier indgik forlig om en ny folkeskolelov. Der var ikke mange hjørner af folkeskoleloven, der ikke blev vendt, herunder også spørgsmålet om skolefritidsordningerne.

Vi fik alle sammen noget i forhandlingerne om folkets skole, også SF. Der blev ikke fastsat noget maksimumloft i folkeskolelovens afsnit om skolefritidsordningerne, sådan som det er tilfældet i bilstandsloven.

Nu har BUPL gennemført en undersøgelse, der viser, at 30 pct.-reglen overskrides i et antal kommuner. Undervisningsministeren har – ligeledes efter forhandling med forligspartierne – udfærdiget en række henstillinger til kommunernes praksis på skolefritidsområdet. Herunder er det henstillet, at der tilstræbes overensstemmelse med bilstandslovens regler.

Vi mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er konstateret afvigelser, der virker alarmerende.

Med baggrund i, at mange kommuner har ladet udbygningen af skolefritidsordningerne indgå i en samlet plan om at nedbringe ventelisterne, har vi tillid til, at området vil regulere sig selv.

Det er en kendsgerning, at udbygningen af skolefritidsordningerne i mange kommuner faktisk har det resultat, og vi har endda hørt repræsentanter for BUPL rose udbygningen og de henstillinger, der kom via ministerens bemyndigelsesbestemmelser.

Når det er sagt, vil vi gerne understrege, at vi er indstillede på at følge området meget nøje, og at vi på den baggrund finder, at det er udmærket, at BUPL har gjort opmærksom på de mindre afvigelser, der er oplyst. Vi finder som sagt ikke afvigelserne så alarmerende, at vi vil gribe ind på nuværende tidspunkt.

På baggrund af ovenstående kan vi ikke støtte det fremsatte lovforslag.

Anders Mølgaard (V):

Som jeg hørte ministeren pointere i sit indlæg, har vi her i Folketinget i de sidste mange år ved adskillige lejligheder diskuteret et eventuelt behov for at fastsætte centralt bindende rammer for skolefritidsordningernes virksomhed, herunder betalingsandelen for forældrene. Og som også den socialdemokratiske ordfører pointerede i sit indlæg, har vi, så vidt jeg erindrer, til hudløshed diskuteret samme tema i nærmest dusinvis af møder i 1992-1993, og vi kender også alle sammen de standpunkter, SF havde i den sag.

Så der er sådan set intet nyt under solen, og i Venstre står vi selvfølgelig fast på den principielle og efter vores opfattelse selvfølgelig såre fornuftige linje, vi allerede anlagde midt i 1980'erne, altså for 12 år siden, da Folketinget skabte mulighed for at etablere skolefritidsordninger som et positivt alternativ på dagpasningsområdet.

Vi mener selvfølgelig ikke, at Folketinget eller regeringen skal blande sig i betalingsspørgsmålet lokalt. Det bør stadig være den enkelte lokale kommunalbestyrelse, der træffer den beslutning.

Med den begrundelse vil vi fra Venstres side – således som vi har gjort det gennem de sidste 12 år – afvise lovforslaget fra SF.

Frank Dahlgaard (KF):

Det er en gammel travet, SF har trukket af stalden med dette lovforslag om at sidestille reglerne for forældrebetaling til skolefritidsordninger med reglerne for betaling til fritidshjem. Og det er et vaskeægte SF-forslag, det har det hele: milimeterretfærdighed, centralisme og formynderi, og så er det udgiftskrævende.

Jeg behøver vist ikke at sige, at Det Konservative Folkeparti afviser dette forslag.

Det er åbenbart for meget for SF, at den gennemsnitlige forældrebetaling i skolefritidsordninger er oppe på 34 pct. af driftsudgifterne, mens forældrebetalingen for en tilsvarende

plads i en daginstitution ligger på omkring 28 pct. af udgifterne. Og det er åbenbart ikke nok for forslagsstillerne, at Undervisningsministeriet har henstillet til kommunerne, at betaling for ophold i en skolefritidsordning i princippet fastsættes således, at den svarer til betalingen for en tilsvarende daginstitutionsplads.

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det må være op til kommunerne selv helt konkret at fastsætte betalingen, altså sådan som det er i dag. Er der utilfredshed med forholdene, kan skolebestyrelserne for de enkelte skoler presse på over for kommunalbestyrelserne med henblik på at få ændret forældrebetalingen til skolefritidsordningen. Sådan må det være.

Vi synes ikke i Det Konservative Folkeparti, at der er nogen grund til fra centralt hold at fastsætte bindende regler på dette område. I givet fald ville det efter forslagsstillerens egen vurdering påføre kommunerne en ekstraudgift på over 100 mio. kr. Det er vist ikke lige, hvad mange kommuner har brug for.

Men dette forslag er en kærkommen anledning til at minde befolkningen og måske især SF om, hvor meget børnepasning i offentlige institutioner egentlig koster. For det er jo tankevækkende, at det er et tilbagevendende emne over kaffen i de små hjem og sandelig også i de store, rige og veludstyrede hjem, hvor dyrt det er at have et barn i vuggestue eller børnehave eller på fritidshjem. Og de, som siger dette, tænker jo ikke på de samlede udgifter i forbindelse med børnepasningen, men kun på den del af udgifterne, de selv skal betale som forældre måned efter måned.

Denne forældrebetaling ligger på højst 30 pct. af udgifterne, altså under en tredjedel. Og når selv velbærgede SF-forældre i fodformede sko beklager sig over at betale en tredjedel af udgifterne, må man have lov til at spørge: Synes disse forældre da ikke, at pædagogerne i vuggestuer eller børnehaver eller på fritidshjem er deres løn værd? Åbenbart ikke, når man brokker sig over at betale bare en brøkdal af udgifterne. Oprigtigt talt, hvis jeg var pædagog i en daginstitution, ville jeg blive fornærmet; så høj er pædagogernes løn da heller ikke.

Med disse ord skal jeg anbefale det høje Ting at afvise dette lovforslag.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg skal fremføre følgende bemærkninger til lovforslag nr. L 232:

Forslaget går ud på, at man vil indføre samme regler for skolefritidsordninger som for andre institutioner, altså hovedsagelig vedrørende forældrebetalingen og muligheden for fripladser.

Den nuværende situation er, som vi ved, at kommunerne bestemmer forældrebetalingen for skolefritidsordningerne. Det ønsker SF så at få ændret til, at forældrene maksimalt skal betale 30 pct. Det kan Fremskridtspartiet ikke støtte.

Desuden lægger SF med dette forslag op til, at det skal være nemmere at få friplads på linje med andre kommunale dagsinstitutioners tilbud. Det er vi heller ikke enige i.

Det er altså grundene til, at Fremskridtspartiet ikke vil være med, idet vi mener, at der egentlig burde være 100 pct. forældrebetaling.

Da man i SFO-systemet for øjeblikket betaler mere end det, SF foreslår, mener vi, at den nuværende situation i hvert fald er bedre end SF's forslag.

Som en tidligere taler var inde på, refererer forslagsstillerne jo til BUPL's undersøgelse – tror jeg det var – hvoraf det fremgik, at den gennemsnitlige forældrebetaling for skolefritidsordningerne i 1994 var på 34,1 pct. af de samlede driftsudgifter, mens betalingen for en tilsvarende plads i en daginstitution ifølge bistandsloven lå på kun 28,2 pct. af driftsudgifterne. Men det kan vi ikke se at der er nogen grund til.

Vi ved godt, at SF er interesseret i en centralistisk ordning. Og at det bliver udgiftskrævende, tror jeg også man er klar over i SF – jeg tror, den konservative ordfører også var inde på det. Men vi ønsker ikke disse centralistiske regler; vi ønsker, at det primært bliver en lokal afgørelse.

Derfor afviser vi det foreliggende lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg vil gerne henholde mig til ministerens besvarelse og erklære mig enig i ministerens konklusioner.

Jeg kan nævne, at Det Radikale Venstre ved enhver mulig lejlighed har deltaget i drøftelser om skolefritidsordninger, herunder også om forældrebetalingsspørgsmålet.

Det Radikale Venstre har tillid til, at kommunerne kan forvalte skolefritidsordningerne uden alarmerende forskelsbehandling i forhold til fritidshjem under bistandsloven.

Det Radikale Venstre støtter gerne bestræbelser, der går ud på, at kommunerne reelt kan stå for det kommunale selvstyre.

Derfor afviser Det Radikale Venstre dette lovforslag.

Bruno Jerup (EL):

Folketinget har jo tidligere lagt grænser ind på daginstitutionsområdet, og man har sænket den procentdel, som forældrene skulle betale, så den nu er nede på 30 pct. Og hvis man kigger på udviklingen, har det faktisk virket sådan, at den andel, som forældrene skal betale for at have deres børn i henholdsvis vuggestuer og børnehaver, er faldet i løbet af 1990'erne.

Vi er enige med SF i, at det er fornuftigt at have en grænse for, hvor stor en andel der skal betales af forældrene, og vi er klart interesserede i, at der bliver en endnu lavere grænse både her og på de andre områder, jeg nævnte, men vi vil selvfølgelig støtte det konkrete forslag.

Der kan selvfølgelig være nogle problemer i forbindelse med, at en kommune, der faktisk har en lavere procent end den foreslåede, måske vil være tilbøjelig til at hæve den. Et sådant konkret tilfælde må man så se på.

Men ellers er vi tilbøjelige til at støtte SF's lovforslag. Og vi mener, at det er positivt, at der kommer de samme regler for SFO-området som for det øvrige daginstitutionsområde.

Lisbeth Arbøl (CD):

Indførelse af en lovændring vedrørende betaling for ophold i skolefritidsordninger, der går ud på at sidestille betalingsreglerne for skolefritidsordninger med betalingsreglerne for fritidshjem og lignende, således at forældrebetalingen maksimalt kan andrage 30 pct., lyder jo umiddelbart meget godt.

Ifølge BUPL skulle forældre, hvis børn er anbragt i skolefritidsordninger, i godt 70 pct. af kommunerne så kunne spare op mod 4 pct. Og hvad kan det så beløbe sig til? Det kan måske beløbe sig til 50 kr. pr. måned – afhængigt af prisen det enkelte sted.

Men dette forslag er jo ikke gratis for kommunerne; pengene skal hentes et sted fra. Og i CD kan vi frygte, at det så kan komme til at gå ud over kvaliteten i skolefritidsordningerne, og børnene har det ikke optimalt i forvejen. Og det vigtigste mål må da være, at børnene har det godt.

Et barn tilbringer i løbet af sin barndom typisk 25.000 timer på institution. Det er mere end tre gange så meget som for få årtier siden. En hel moder eller fader hjemme er i dag erstattet med en ottendedel voksen i børnehaven og en otteogtyvendedel voksen i skolen.

Børnene får det ikke bedre af, at de voksne absolut skal have pasningen af børnene en lille

smule billigere. Det er ikke nødvendigvis solidarisk altid at forsøge at brede velfærden ud med millimeterdemokrati.

Noget andet er oplysningen om, at 15 pct. af kommunerne efter BÜPL's oplysninger ikke har en obligatorisk fripladsordning, hvor det i en given situation kan være nødvendigt. Dét kan det muligvis være nødvendigt at se nærmere på.

Men som lovforslaget foreligger, kan CD ikke stemme for det.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal bekræfte, at SF's hensigt med at fremsætte dette lovforslag er at sikre en reel ligestilling mellem skolefritidsordningen og fritidshjemmene, hvad angår to forhold, nemlig den samme procentvise betaling, 30 pct., og de samme regler om søskenderabat.

Til CD's ordfører skal jeg sige, at forslaget ikke alene *lyder* godt, men faktisk *er* godt.

Undervisningsministeren gjorde sig til talsmand for, at en fuldstændig parallelisering er u hensigtsmæssig. Det forekommer jo underligt, al den stund undervisningsministeren har udsendt en henstilling om, at de samme regler, som gælder for fritidshjem, også kommer til at gælde for skolefritidsordninger. Det må dog være ud fra en grundlæggende erkendelse af, at de to ordninger minder så meget om hinanden, at den henstilling til kommunerne var rimelig, og det må alt andet lige forstås som et ønske om parallelisering, men også som en manglende vilje til at sikre, at de midler, der skal til, for at den blive til noget, også er til stede.

Virkeligheden i kommunerne med hensyn til dette er jo, at i de lokalområder, hvor der er faldende børnetal, etablerer man typisk skolefritidsordninger i forbindelse med den ledige skolekapacitet, mens man i udbygningsområder, hvor der ikke er plads på skolerne, typisk etablerer fritidshjem. Derfor er det helt tilfældigt, alt efter om man vælger at bosætte sig i det ene eller det andet lokalområde i den enkelte kommune, om man kommer til at bo et sted, hvor der adgang til en skolefritidsordning eller et fritidshjem.

Vi synes ikke, tilfældighed er en god idé, når det skal besluttes, hvordan ressourcer fordeles, og dette er ren tilfældighed.

Fru Jytte Madsen følte sig også dækket ind af henstillingerne og havde tillid til, at området ville regulere sig selv. Må jeg spørge: Hvad bygger det på? Henstillingerne virker jo ikke. Det er jo det, undersøgelsen dokumenterer.

Og jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvor går smertegrænsen? Hvis der nu sker det, at disse to områder betalingsmæssigt bevæger sig væk fra hinanden, så procentforskellen bliver større, vil Socialdemokratiet så være villig til at gå videre end til en henstilling, nemlig til at sikre, at den intention, man har, bliver fulgt op af en egentlig lovgivning? Altså: Hvor går grænsen, hvornår bliver det alarmende?

Hr. Anders Mølgaard siger, at Folketinget ikke skal blande sig. Dertil vil jeg sige, at det jo er et liberalt synspunkt, men at det forekommer mig underligt i denne sammenhæng, idet man i øvrigt har blandet sig ved at lægge et loft over betalingen for dagpasning af børn. Venstre var jo med i det forlig, hvor man lagde et loft over betalingen på daginstitutionsområdet på 30 pct. Det var endda, mens Venstre sad i regering. Hvis man har kendskab til virkeligheden i disse to ordninger, som fungerer helt parallelt, forekommer det meget underligt, at Venstre er villig til at blande sig ved at lægge et loft over betalingen på det ene område, men ikke på det andet.

Dette her er ikke spor mere centralistisk end alle andre bestemmelser om loft over forældrebetaling; det ophæver bare det meget tilfældige i, om man skal betale den ene eller den anden procent.

Jeg skal ikke sige så meget til De Konservative og til Fremskridtspartiet, som går ind for 100 pct. forældrebetaling, forstod jeg på Fremskridtspartiets ordfører. Jeg vil bare sige, at der jo er lysår mellem vore synspunkter, og at det indimellem kan være så langt, at ikke engang et forsøg på at argumentere giver mening – der er simpelt hen for langt.

Jeg skal slutte med at sige tak til støtten fra Enhedslisten. I øvrigt opfattede jeg, at det var en begrænset støtte.

Jeg hørte, at CD specielt var optaget af det misforhold, at der kun ydes friplads i 85 pct. af tilfældene. Hvis man er optaget af social omfordeling, er det jo kendt stof, at fripladser fordeles efter økonomisk formåen og dermed fordeles til lavindkomstfamilier. Og hvis jeg forstod CD's ordfører rigtigt, vil CD gerne være med til at kigge på den halvdel af forslaget, der går ud på at sikre, at fripladsreglerne også kommer til at gælde på SFO-området. Derfor vil jeg til opklaring spørge, om man også er villig til at tage et lovgivningsinitiativ i den forbindelse, så det ikke bare bliver ved den gode vilje, men man også sikrer, at der sker noget.

Jeg opfatter BUPL's undersøgelse sådan, at nogle af kommunerne opfører sig pænt på dette område. 33 pct. af kommunerne har faktisk lige-stillet de to ordninger, for så vidt angår betalingen, altså med hensyn til 30 pct.-loftet. Der er endnu flere, der har opført sig pænt, for så vidt angår fripladsordningen, nemlig 85 pct.

Hensigten med lovforslaget er at sikre, at de sidste kommer med, og det vil vi selvfølgelig arbejde videre med, og hvis det, der skal til for at flytte virkeligheden, er, at vi kan få den ene del af forslaget gennemført med bl.a. CD-støtte, vil det selvfølgelig være bedre.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, at det er rigtigt, at Undervisningsministeriet har henstillet, at betalingen for ophold i en skolefritidsordning i princippet fastsættes således, at den svarer til betalingen i en daginstitution. Men det behøver ikke at stride imod det, som hr. Søvndal var faldet over, nemlig – og det sagde jeg også – at det vil være uhensigtsmæssigt at skabe en fuldstændig parallelisering i forhold til bistandslovens regler. Der indgår naturligvis en række andre forhold, og jeg mener, at skolefritidsordningernes styrke og muligheder netop ligger i, at de er et alternativ og derfor ikke fuldstændig skal svare til, hvad der kendes på daginstitutionsområdet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten voldsomt. Jeg mener bare, at der rejser sig et filosofisk spørgsmål af betydelig rækkevidde, nemlig om, hvorfor man kommer med henstillinger fra Undervisningsministeriets side. Er det ikke med det ønske og håb, at det, man kommer med henstillinger om, skal ske? Og er det, der skiller, i virkeligheden ikke bare, at man nok kan have den gode vilje, men ryster på hånden, når man skal gennemføre det, mens man med dette lovforslag både kan have den gode vilje og viljen til at sikre, at det bliver gennemført?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget for Forretningsordenen (11/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Jørgen Estrup (RV)

Kommunaludvalget (11/5 95):

Udtræder: Erling Christensen (S)

Nyt medl.: Frank Aaen (EL)

Udtræder: Frank Aaen (EL)

Ny stedf.: Erling Christensen (S)

Boligudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Europaudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (RV)

Udtræder: Bjørn Elmquist (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Forskningsudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Indfødsretsudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Gunhild Husum (RV)

Kommunaludvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Udtræder: Frank Aaen (EL)

Nyt medl.: Erling Christensen (S)

Udtræder: Erling Christensen (S)

Ny stedf.: Frank Aaen (EL)

Kulturudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Retsudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Skatteudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Gunhild Husum (RV)

Sundhedsudvalget (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Nordisk Råd (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Nyt medl.: Gunhild Husum (RV)

Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd (15/5 95):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Gunhild Husum (RV)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 17. maj 1995, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.50
